

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 14. juli 2017
(OR. en)

11305/17

**Interinstitutionel sag:
2017/0148 (NLE)**

**JUSTCIV 179
ACP 80
ESE 3**

FØLGESKRIVELSE

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2017) 357 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om bemyndigelse af Luxembourg og Rumænien til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2017) 357 final.

_____

Bilag: COM(2017) 357 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.7.2017
COM(2017) 357 final

2017/0148 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af Luxembourg og Rumænien til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser (i det følgende: "konventionen af 1980"), der indtil dato er ratificeret af 97 lande, herunder alle EU-medlemsstaterne, har til formål at genoprette status quo ved at sikre, at ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn hurtigt tilbagegives gennem en ordning for samarbejde mellem centrale myndigheder, der er udpeget af de kontraherende parter.

Eftersom forebyggelse af bortførelse af børn er en vigtig del af EU's politik til fremme af børns rettigheder, er Den Europæiske Union aktiv på internationalt plan for at forbedre anvendelsen af konventionen af 1980, og den opfordrer tredjelande til at tiltræde den.

Georgien deponerede sit instrument til tiltrædelse af konventionen af 1980 den 24. juli 1997. Konventionen trådte i kraft i Georgien den 1. oktober 1997.

Konventionen af 1980 er allerede trådt i kraft mellem Georgien og 25 EU-medlemsstater. Kun Luxembourg, Danmark og Rumænien har endnu ikke accepteret Georgiens tiltrædelse af konventionen.

Sydafrika deponerede sit instrument til tiltrædelse af konventionen af 1980 den 8. juli 1997. Konventionen trådte i kraft i Sydafrika den 1. oktober 1997.

Konventionen af 1980 er allerede trådt i kraft mellem Sydafrika og 26 medlemsstater. Kun Luxembourg og Rumænien har endnu ikke accepteret Sydafrikas tiltrædelse af konventionen.

Artikel 38, stk. 4, i konventionen af 1980 fastsætter, at konventionen finder anvendelse mellem det land, der tiltræder konventionen, og de kontraherende lande, der erklærer, at de accepterer tiltrædelsen.

EU's enekompetence med hensyn til accept af et tredjeland's tiltrædelse af konventionen af 1980 blev bekræftet af Den Europæiske Unions Domstol, som blev hørt på Kommissionens foranledning.

Den 14. oktober 2014 hed det i Den Europæiske Unions Domstol udtalelse 1/13, at *accepten af en tredjestats tiltrædelse af konventionen om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser, indgået i Haag den 25. oktober 1980, henhører under Den Europæiske Unions enekompetence*.

Domstolen insisterede på behovet for, at der er enighed om spørgsmålet på EU-plan, og at de enkelte medlemsstater ikke handler individuelt.

Eftersom internationale barnebortførelser falder ind under Den Europæiske Unions eksterne enekompetence, er det på EU-plan Rådet, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse skal accepteres. Luxembourg og Rumænien bør således fremsætte en erklæring om deres accept af Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse i Den Europæiske Unions interesse.

Med Luxembourg og Rumæniens accept vil konventionen af 1980 finde anvendelse mellem Georgien og alle EU-medlemsstaterne bortset fra Danmark. Hvad angår Sydafrika, vil konventionen af 1980 finde anvendelse i alle EU's medlemsstater.

- **Sammenhæng med de gældende bestemmelser på samme område**

Hvad angår forældres bortførelse af børn, er Haagerkonventionen af 1980 det internationale modstykke til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 (kendt som Bruxelles IIa-forordningen), der udgør hjørnestenen i EU's retlige samarbejde i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar¹.

Et af hovedmålene med forordningen er at forhindre bortførelser af børn mellem medlemsstaterne ved fastlæggelse af procedurer, der sikrer, at børnene hurtigt gives tilbage til den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige opholdssted. Bruxelles IIa-forordningen inkorporerer i sin artikel 11 til dette formål den procedure, der er fastlagt i Haagerkonventionen af 1980, og supplerer den ved at tydeliggøre visse af dens aspekter, navnlig høring af barnet, fristen for at træffe en afgørelse, efter at der er indgivet en anmodning om tilbagegivelse og grunde til ikke at tilbagegive barnet. Den fastsætter også bestemmelser om modstridende afgørelser om tilbagegivelse, der er truffet i forskellige medlemsstater.

På internationalt plan støtter Den Europæiske Union tredjelandes tiltrædelse af konventionen af 1980 med henblik på at sikre sine medlemsstater en fælles retlige ramme over for internationale bortførelser af børn.

Der er allerede vedtaget ti rådsafgørelser mellem juni 2015 og december 2016 med henblik på at acceptere 10 tredjelandes tiltrædelse af Haagerkonventionen fra 1980 om internationale barnebortførelser (Marokko, Singapore, Den Russiske Føderation, Albanien, Andorra, Seychellerne, Armenien, Republikken Korea, Kasakhstan og Peru)².

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Det foreliggende forslag er klart knyttet til det generelle mål, der er nedfældet i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af børns rettigheder. Det system, der er indført med Haagerkonventionen af 1980, har til formål at beskytte børn mod de skadelige virkninger af at blive bortført af forældre - f.eks. ved at sikre effektiv udøvelse af samværsretten.

Det er også værd at bemærke sammenhængen med indsatsen for at fremme anvendelsen af mægling i forbindelse med bilæggelse af grænseoverskridende familieretlige tvister. Direktivet om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område³ finder bl.a.

¹ EUT L 338 af 23.12.2003, s. 31.

² Der er allerede vedtaget ti rådsafgørelser om bemyndigelse af medlemsstaterne til at acceptere tiltrædelsen af konventionen af 1980 for **Andorra** (Rådets afgørelse 2015/1023 af 15. juni 2015), **Seychellerne** (Rådets afgørelse 2015/2354 af 10. december 2015), **Rusland** (Rådets afgørelse 2015/2355 af 10. december 2015), **Albanien** (Rådets afgørelse 2015/2356 af 10. december 2015), **Singapore** (Rådets afgørelse 2015/1024 af 15. juni 2015), **Marokko** (Rådets afgørelse 2015/2357 af 10. december 2015), **Armenien** (Rådets afgørelse 2015/2358 af 10. december 2015), **Republikken Korea** (Rådets afgørelse 2016/2313 af 8. december 2016), **Kasakhstan** (Rådets afgørelse 2016/2311 af 8. december 2016) og **Peru** (Rådets afgørelse 2016/2312 af 8. december 2016).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21.5.2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område (EUT L 136 af 24.5.2008, s. 3).

anvendelse på familieret inden for det fælles europæiske retsområde. Haagerkonventionen af 1980 tilskynder også til mindelige bilæggelser af familietvister. En af vejledningerne i god praksis under Haagerkonventionen af 1980, der er offentliggjort af Haagerkonferencen om International Privatrecht, omhandler anvendelse af mægling med henblik på bilæggelse af internationale familietvister omfattende børn, som falder inden for konventionens rækkevidde. Denne vejledning er på Europa-Kommissionens foranledning oversat til alle EU-sprog, bortset fra engelsk og fransk, og også til arabisk for at støtte dialogen med lande, der endnu ikke har ratificeret konventionen, og for at bidrage til at finde konkrete måder, hvorpå der kan sættes ind over for problemerne i forbindelse med internationale barnebortførelser sammen med ikke-ratificerende lande⁴.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Eftersom afgørelsen vedrører en international aftale, er det gældende retsgrundlag artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 81, stk. 3. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EF) nr. 2201/2003 og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

• Proportionalitetsprincippet

Nærværende forslag er udarbejdet i overensstemmelse med allerede vedtagne rådsafgørelser om det samme emne og er ikke mere vidtgående end nødvendigt for at sikre en sammenhængende EU-indsats over for internationale barnebortførelser ved at sikre, at Luxembourg og Rumænien accepterer Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 inden for en given frist.

3. RESULTATERNE AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Kommissionen har hørt Luxembourg og Rumænien om deres villighed til at acceptere Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af konventionen af 1980, og de afgav en positiv udtalelse.

Drøftelserne på et ekspertmøde den 24. april 2017 viste, at medlemsstaterne på nuværende tidspunkt ikke har noget imod, at Luxembourg og Rumænien accepterer Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.

⁴

<https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=5568&dtid=3>

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Eftersom konventionen allerede er i kraft med 25 medlemsstater for så vidt angår Georgien og med 26 medlemsstater for så vidt angår Sydafrika, var Kommissionen og medlemsstaternes eksperter af den opfattelse, at der i sådanne tilfælde ikke er behov for at foretage en specifik vurdering af situationen i det pågældende tredjeland.

Medlemsstaternes eksperter har ikke rapporteret nogen problemer i forbindelse med anvendelsen af konventionen af 1980 for så vidt angår Georgien og Sydafrika.

- **Konsekvensanalyse**

Som det var tilfældet med de ti rådsafgørelser, der blev vedtaget mellem 2015 og 2016 om accept af adskillige tredjelands tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980, er der for denne retsakt på grund af dens art heller ikke foretaget nogen specifik konsekvensanalyse. Under alle omstændigheder blev det anset for at være overflødigt at foretage en specifik vurdering af situationen i Georgien og Sydafrika ud fra den betragtning, at konventionen allerede er i kraft med 25 eller 26 EU-medlemsstater, og at Luxembourg og Rumænien er rede til at acceptere Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget til afgørelse har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Eftersom forslaget kun vedrører bemyndigelse af Luxembourg og Rumænien til at acceptere Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af konventionen af 1980, er overvågningen med dens gennemførelse derfor begrænset til Luxembourgs og Rumæniens efterlevelse af erklæringens ordlyd og fristen for at deponere den og meddele deponeringen til Kommissionen som fastsat i Rådets afgørelse.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af Luxembourg og Rumænien til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3, sammenholdt med artikel 218,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som et af sine mål at fremme beskyttelse af børns rettigheder, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Foranstaltninger til beskyttelse af børn mod ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse som en væsentlig del af denne politik.
- (2) Rådet har vedtaget forordning (EF) nr. 2201/2003⁶ ("Bruxelles IIa-forordningen"), der sigter mod at beskytte børn fra skadelige virkninger af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse og mod at indføre procedurer, der skal sikre, at disse børn hurtigt vender tilbage til deres sædvanlige opholdssted, og at samværsretten og forældremyndigheden beskyttes.
- (3) Bruxelles IIa-forordningen supplerer og styrker Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser ("Haagerkonventionen af 1980"), hvorved der på internationalt niveau indføres et system af forpligtelser og en samarbejdsordning mellem de kontraherende lande og mellem centrale myndigheder og sigtes mod at sikre hurtig tilbagegivelse af ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn.
- (4) Alle Unionens medlemsstater er parter i Haagerkonventionen af 1980.
- (5) Unionen opfordrer tredjelande til at tiltræde Haagerkonventionen af 1980 og støtter den korrekte gennemførelse af Haagerkonventionen af 1980 ved blandt andet sammen med medlemsstaterne at deltage i de særlige kommissioner, som der regelmæssigt nedsættes under Haagerkonferencen om International Privatret.

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

- (6) En fælles retlig ramme gældende for Unionens medlemsstater og tredjelande kunne være den bedste løsning på følsomme sager om international bortførelse af børn.
- (7) Haagerkonventionen af 1980 fastsætter, at den finder anvendelse mellem et land, der tiltræder konventionen, og de kontraherende lande, der har erklæret, at de accepterer tiltrædelsen.
- (8) Haagerkonventionen af 1980 tillader ikke, at regionale organisationer for økonomisk integration såsom Unionen bliver part i den. Unionen kan derfor ikke tiltræde konventionen og heller ikke deponere en erklæring om accept af et land, der tiltræder konventionen.
- (9) I henhold til Den Europæiske Unions Domstols udtalelse 1/13 falder erklæringer om accept i henhold til Haagerkonventionen af 1980 ind under Unionens eksterne enekompetence.
- (10) Georgien deponerede sit instrument til tiltrædelse af konventionen af 1980 den 24. juli 1997. Konventionen trådte i kraft i Georgien den 1. oktober 1997.
- (11) Alle berørte medlemsstater med undtagelse af Danmark, Luxembourg og Rumænien har allerede accepteret Georgiens tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Georgien har accepteret Bulgarien, Estland, Letland, Litauen og Malta. Det er på baggrund af en vurdering af situationen i Georgien blevet konkluderet, at Luxembourg og Rumænien er rede til i Unionens interesse at acceptere Georgiens tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.
- (12) Sydafrika deponerede sit instrument til tiltrædelse af konventionen af 1980 den 8. juli 1997. Konventionen trådte i kraft i Sydafrika den 1. oktober 1997.
- (13) Alle berørte medlemsstater med undtagelse af Luxembourg og Rumænien har allerede accepteret Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Sydafrika har accepteret Bulgarien, Estland, Letland, Litauen og Malta. Det er på baggrund af en vurdering af situationen i Sydafrika blevet konkluderet, at Luxembourg og Rumænien er rede til i Unionens interesse at acceptere Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.
- (14) Luxembourg og Rumænien bør derfor bemyndiges til i Unionens interesse at deponere deres erklæringer om accept af Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse i overensstemmelse med betingelserne i denne afgørelse. De øvrige medlemsstater i Unionen, som allerede har accepteret Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980, bør ikke deponere nye erklæringer om accept, da de eksisterende erklæringer bevarer deres gyldighed i henhold til folkeretten.
- (15) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af Bruxelles IIa-forordningen og deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Luxembourg og Rumænien bemyndiges hermed til i Unionens interesse at acceptere Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser ("Haagerkonventionen af 1980").
2. De i stk. 1 omhandlede medlemsstater skal senest... [tolv måneder efter datoen for vedtagelsen af denne afgørelse] i Unionens interesse deponere en erklæring om accept af Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse Haagerkonventionen af 1980 med følgende ordlyd:

"[Full name of MEMBER STATE] erklærer at acceptere Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2017/... *".

3. Begge medlemsstater underretter Rådet og Kommissionen om sin deponering af erklæringen om accept af Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse og meddeler Kommissionen erklæringens ordlyd senest to måneder efter deponeringen.

Artikel 2

De medlemsstater, der har deponeret deres erklæringer om accept af Georgiens og Sydafrikas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 inden datoen for vedtagelse af denne afgørelse, fremsætter ikke nye erklæringer.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Luxembourg og Rumænien.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne

Formand

---

* EUT: indsæt venligst nummeret på denne afgørelse.